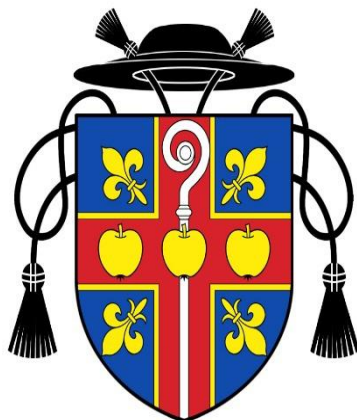

Farní list 129

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„„Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“
(Nu 6,24-26)*

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Červen 2021:

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se za mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují na manželství: ať rostou ve velkodušné, věrné a trpělivé lásce.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.*
- ***Farní úmysl:*** *Za děti, které se připravují na první svaté přijímání a jejich rodiny.*

Anděl Páně...

Pro zasmání

Kněz praví na mši svým věřícím: „Příští neděli budu kázat o lži a chci, abyste si všichni přečetli sedmnáctou kapitolu Markova evangelia.“ O týden později se před kázáním ptá z kazatelny, kdo všechno četl sedmnáctou kapitolu. Zvednou se ruce všech přítomných. Kněz s úsměvem povídá: „Marek má jen šestnáct kapitol. Takže teď začnu kázat o hříchu lži...“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Slovo kněze

Milí farníci,

toto číslo Farního listu by mělo vyjít týden po neděli Soslání Ducha svatého. Napadlo mne udělat srovnávací tabulku, která by mohla být i naší pomocí při zpytování svědomí. Takže:

Sedmero hlavních hříchů	Sedm darů Ducha svatého	Plody Ducha svatého
Pýcha	Moudrost	Láska
Lakomství	Rozum	Radost
Smilstvo	Rada	Pokoj
Nestřídmost	Síla	Trpělivost
Závist	Umění	Shovívavost
Hněv	Zbožnost	Vlídnost
Lenost	Bázeň Boží	Dobrota
		Mírnost
		Věrnost
		Tichost
		Zdrženlivost
		Čistota

Když nic jiného, tak nám myslím může porovnání levého a pravého sloupce ukázat velký kontrast mezi cestou hřichu a cestou svatosti (charakterizovanou plody Ducha svatého). Přeci jenom raději dodám, že k cestě svatosti samozřejmě patří také víra a naděje.

Těch sedmero hlavních hříchů, to vlastně nejsou v úzkém slova smyslu hřichy, ale *hříšné sklony*, tvořící jakési „podhoubí“, z něhož pak jako houby vyrůstají konkrétní hřichy v podobě myšlenek, slov, skutků a opomenutí dobra. Tak například Kainův hněv byl podhoubím, z něhož vyrostl hřích bratrovraždy. Chceme-li tedy s Boží pomocí bojovat s hřichy, je dobré se zaměřit už na jejich podhoubí, tj. na sedmero hlavních hříchů.

Cílem našeho duchovního života pochopitelně není pouhé vyvarování se hříchů. Cílem našeho duchovního života je sám Bůh a k prožívání vztahu s ním nám velmi pomáhají právě jeho dary. Kromě víry, naděje a lásky to jsou také shora zmíněné dary Ducha svatého.

Nakolik opravdu dáváme ve svém životě Duchu svatému prostor, můžeme posoudit podle toho, jak se v našem životě projevují shora uvedené plody Ducha svatého. Možná jste někdy narazili na výčet plodů Ducha svatého, kterých je jen devět. V listu Galat'ánům svatý Pavel v řeckém originále opravdu vypočítává pouze devět plodů Ducha svatého (Gal 5,22-23), ale v tradici církve byl tento seznam rozšířen na dvanáct a tento rozšířený seznam tak představuje jakési upřesnění pro ty z nás, kdo nejsme právě velkými znalci novozákonní řečtiny.

Tělo a krev Páně

V červnu budeme také slavit Slavnost Těla a Krve Páně a dá-li Pán, tak děti z naší farnosti přistoupí poprvé ke svatému přijímání. Nejsvětější svátost také nazýváme Tělem a Krví Páně, neboť toto označení má svůj kořen ve slovech, která použil sám Pán při poslední večeři. Je to Jeho tělo, které se *za nás vydává*. Ale v jistém slova smyslu se Pán ve svátosti také *nám vydává do rukou*.

Možná vás to překvapí, ale když církev ustanovila povinnost přistupovat alespoň jednou ročně ke svatému přijímání, nedělala to kvůli vlašným katolíkům, kteří by se z pohodlnosti kostelu nejraději úplně vyhnuli, protože o Bohu téměř nic nevěděli (a neví). Dělala to kvůli těm zbožným, kteří si uvědomovali, že ve svátosti je skutečně přítomný Ježíš jako Pán vesmíru a měli proto obavu ke svatému přijímání přistupovat.

Jenže právě kvůli našim přehnaným strachům se Pán Ježíš „ukryl“ do nejsvětější svátosti, aby nám usnadnil setkání s ním. Pokud nejsme ve smrtelném hříchu, můžeme ke svatému přijímání přistupovat a měli bychom tak činit s velikou úctou, velikou vděčností a s nulovým strachem.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Kvůli omezením účasti na bohoslužbách se do odvolání nekonají mše sv. v Sirákově. Nedělní mše sv. se začátkem v 10 hod. jsou přeloženy do Nížkova, jejich úmysly ovšem i nadále přijímá Jožka Sobotka.
- ⇒ Prosíme vás proto všechny o trpělivost, epidemiologická situace se sice zvolna zlepšuje, ale přesto i nadále plánování není právě snadné. Sledujte prosím ohlášky a internetové stránky naší farnosti.
- ⇒ Před jáhenským svěcením bychom prosili o pomoc s úklidem kostela a fary (v sobotu 3. července) a také s přípravou techniky, laviček apod. před vlastním svěcením

Červen:

- ⇒ 3. 6. (čtvrtek) – od 17:30 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 4. 6. (pátek) - pastorece nemocných v Nížkově; od 17 hod. tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 6. 6. (neděle) – Slavnost Těla a Krve Páně („Boží tělo“); mše sv. v 8:30 hod. (s průvodem) a v 18:00 hod.; sbírka na „adoptivního syna“ farnosti Jašavanatha
- ⇒ 10. 6. (čtvrtek) – pastorece nemocných v Bukové
- ⇒ 11. 6. (pátek) - pastorece nemocných v Poděšíně a v Sirákově
- ⇒ 19. 6. (sobota) – od 14 hod. putování dětí za Pannou Marií (pod vedením paní katechetky Omesové; možná dojde i na táborák)
- ⇒ 20. 6. (neděle) – sbírka na Charitu
- ⇒ 27. 6. (neděle) – mše sv. v 7 hod. a v 8:30 (při mši sv. v 8:30 hod. 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti)

➤ Stručný výhled do dalších měsíců:

- ⇒ 3. 7. (sobota) – úklid kostela a fary před jáhenským svěcením
- ⇒ 4. 7. (neděle) – pouť v Sirákově
- ⇒ 10. 7. (sobota) – jáhenské svěcení Pavla Jelínka (v Nížkově)
- ⇒ 18. 7.-24. 7. – farní tábor ve Fryšavě pod Žakovou horou

❖ **Úklid fary:** 19. 6. Bruknerová Alena

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... VYDEJ SE NA CESTU ŽIVOTA

Vždy budeš mít před sebou dvě cesty, má lásko. Ta, které dávají lidé přednost, je snadná a její nerovnosti jsou vyhlazené putujícími zástupy. Zdá se bezpečná jednoduše proto, že už mnoho lidí prošlo její zatačky a zbrázdilo její údolí. Nechápu však, že je to cesta plná lítosti a viny, a nakonec vede ke smrti. Tato cesta Tě odvádí ode mě, Tvého Krále.

Pokud se vydáš nesprávným směrem, neklesej na mysli – jen ke mně volej a já Tě najdu. Místo, abych se k Tobě na této zhoubné objížďce přidal, přivedu Tě zpátky na cestu, která vede k životu – na cestu, která je předurčená k tomu, aby po ní chodily Tvé nohy. V celém mém slovu najdeš značky, které Tě obdaří moudrostí a ukáží Ti směr. Proto dál čti a pokračuj v chůzi, moje Princezno, a začneš objevovat skutečnou radost z cesty životem.

S láskou

Tvůj Král a Cesta, Pravda a Život

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Proč (ne)mít strach

Nevím, jak to máte vy, ale já musím přiznat, že se něčeho bojím často. Někdy celkově budoucnosti, že se něco pokazí a nebude to podle (mého skvělého) plánu, někdy nějaké konkrétní události nebo setkání a – to je snad nejhorší – někdy v podstatě ničeho, jen se bojím tak nějak preventivně, protože kdybych se nebála, určitě by něco špatně dopadlo...

A je to taková hloupost! Pravda je, že strachem se nevyřeší vůbec nic – setkání neproběhne líp a budoucnost nebude růžovější. A naopak se

jím dá mnohé pokazit – člověk má chmurné myšlenky a ty mu kazí to jediné, co doopravdy má – přítomnost.

Někdy proto ráda sleduji malá, pro někoho možná bezvýznamná znamení, nenápadné signály, že to nebude tak zlé a že se o mně ví – někdy je to skrze setkání, někdy skrze určitou emoci nebo něco, co někdo řekl...a někdy si taky otevřu Bibli a prosím, ať je to na místě, kde se setkám s útěchou. A tak jsem minulý víkend, když mi bylo zrovna hodně smutno, otevřela Knihu knih už ani nevím kde přesně, ale prst jsem zapíchlá do verše, který zněl něco jako:

„Počkej ještě pět dní a stane se zázrak.“

...vím, že u Boha čas nefunguje tak jako u nás, takže pět dní možná bude pět týdnů, měsíců nebo let. Ale stačí mi vědět – pořád dokola – že zázraky se dějí a že se nemusím bát.

(www.in.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Uchovat si víru ve chvílích, kdy se necítíme v bezpečí

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi: "Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízni?" Ex 17,3

Nejistota, strach, obviňování, nedůvěra, reptání... Taková nálada vládla zřejmě před cca 3 000 lety mezi Izraelity, které Mojžíš právě vyvedl z otroctví v Egyptě. „Měli jsme se špatně a teď se máme ještě hůř – a kdo za to může? Je vůbec Bůh mezi námi?“ - obviňovali Mojžíše. Je pravda, že uchovat si víru ve chvílích, kdy se necítíme v bezpečí, není jednoduché. Svádí to i k tomu, abychom hledali viníka na všech možných úrovních. Zažíváme to i teď ve 21. století, daleko od časů Mojžíše. Kvůli pandemii koronaviru padají různá rozhodnutí – nejen na úrovni státních institucí. Mnozí z nás řeší výpadky finančních příjmů, domácí vzdělávání našich školáků, starost o zásobování, starost o starší členy rodiny, absenci bohoslužeb. A je toho samozřejmě mnohem víc... Možná jsme někdy i jako nespokojení Izraelité. Ptáme se: „To jsi nás přivedl až sem, abys nás zahubil?“ Každý z nás se vyrovnává s nastalou

situací jinak. Mojžíš tenkrát neváhal a obrátil se k Bohu. Ten mu odpověděl a jeho lid vedl dál. I když asi jinak, než Izraelité očekávali... Možná máme občas tendenci si říkat: „No jo, to bylo dávno, dneska si už s Bohem takhle nepopovídám.“ Nebo: „Bůh se takhle baví jenom s vyvolenými, moje modlitby ho nezajímají.“ A ještě jinak: „Kdo ví, jak to tenkrát bylo? Nějaké modlení nám nepomůže...“ Při pohledu do dějin vidíme, jak se svět a všem v něm mění. Co kdybychom zkusili změnit náš přístup a začali důvěřovat Tomu, který se (naštěstí) nemění? Vždyť „*Ježíš Kristus je stejný včera i dnes i navěky*“ (srov. Žid 13,8).

A tento Ježíš každému z nás říká:

„Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (srov. Jan 14,1-6).

„Na světě sice budete mít soužení, ale důvěřujte, já jsem přemohl svět!“ (srov. Jan 16,33)

*„Jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“
(srov. Mt 28,20)*

Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. (Jan 11,25)

vybrala Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatý Bonifác

Kdy žil: 675-754

Liturgický svátek: 5. 6.

Stupeň slavení: památka

Patron: patron Německa, zvláště diecéze Fulda a Durynska; sládků, krejčích a knihkupců

Někdo se možná v životě řídí heslem „jednou a dost“. Bonifác rozhodně ne. Nehleděl na obtížnost své práce, ale s odvahou a pevnou vůlí činil věci, které by se někomu mohly zdát nemožné.

Narodil se v anglosaském království Wessex na jihu Anglie. Byl pokřtěn jako Winfried. Netrvalo dlouho a ve svém povolání měl jasno. Miloval samotu a byl vychován v klášteře v Exeteru. Po třinácti letech oblékl benediktinský hábit. Následně vystudoval na kněze a věnoval se vedení klášterní školy. Měl dar psát i mluvit. Skládal básně a oplýval kazatelskými dovednostmi.

Další oblast, o kterou se zajímal, byla misionářská činnost. První jeho misijní cesta směřovala do Evropy, do Fríska, které leží v Nizozemsku. Bohužel zde nepochodil, a tak se vrátil do Nurslingu, kde byl jmenován opatem. Záhy se však této funkce zřekl, aby mohl odejít do Říma. Jeho misijní touhy ho totiž neopouštěly a chtěl se účastnit misii v germánských zemích, o což také papeže Řehoře II. v Římě poprosil.

Papež po roce svolil a dal Winfriedovi nové jméno Bonifác. A tak Bonifác odešel do Germánie, kde hlásal evangelium, křtil a zakládal kláštery. Během svých misii byl též vysvěcen na biskupa.

Jeho odvaha a horlivost na misiích nesla hojné ovoce. Jednou došel do vesnice Geismar, kde místní obyvatelé uctívali prastarý dub, který byl zasvěcen bohu války Thorovi. Bonifác vzal sekeru a strom pokácel. Ze dřeva prastarého dubu nechal postavit na tom místě kapličku a zasvětil ji sv. Petrovi. Možná byste čekali, že vesničané jeho čin potrestají. Když však viděli, že jejich bůh Thor na pokácení nijak nereagoval, nechali se pokřtít.

Ve svých osmdesáti letech Bonifác viděl, že je jeho práce hotova a zatoužil znovu po misiích ve Frísku, ve svém prvním působišti. Tentokrát byly úspěšné. Bohužel návštěva tohoto místa se mu stala osudnou, roku 754 o svatodušních svátcích byl přepaden tlupou pohanů a brutálně zavražděn.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v červnu 2021

Úterý 1. června Památka sv. Justina, mučedníka	18:00 Za Marii Pokornou, manžela, rodiče a celou přízeň
Středa 2. června	MŠE SVATÁ NEBUDE
Čtvrtek 3. června Slavnost Těla a Krve Páně	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 4. června	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 5. června Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	7:30 Za rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 6. června 10. neděle v mezidobí Boží Tělo	8:30 Za farnost 18:00
Pondělí 7. června	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 8. června	18:00 Za Marii a Jana Machovy
Středa 9. června	18:00 Na poděkování za Boží ochranu s prosbou o Boží ochranu pro celou rodinu
Čtvrtek 10. června	18:00 Za Josefa Kučeru a manželku, jejich rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 11. června Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	18:00 Za dar zdraví, Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu
Sobota 12. června Památka Neposkvrněného srdce Panny Marie	7:30

Neděle 13. června 11. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za živou a zemřelou rodinu Novákovu a Linhartovu 10:00 Za Jana a Marii Henzlovy a živé a zemřelé členy rodiny
Pondělí 14. června	18:00 Za Zdeňku a Jana Wasserbauerovy, jejich rodiče a Bohuslava Peřinu
Úterý 15. června	18:00 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň a za duše v očištění
Středa 16. června	18:00 Za živé i zemřelé členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 17. června	18:00 Za rodiče Vlčkovy, Vomlelové, syna, celý rod a rod Musilů, Důstojného pána Aloise Flesara a Boží ochranu pro celou rodinu
Pátek 18. června	18:00
Sobota 19. června	7:30 Za zesnulého kněze Václava Hegra
Neděle 20. června 12. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Lemperovu a Plevovu 10:00 Za rodiče Neubauerovy a duše v očištění
Pondělí 21. června Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	18:00 Za rodiče Dobrovolných, tři syny, rodiče Janákovy a živou i zemřelou přízeň
Úterý 22. června	18:00 Za rodinu Sobotkovu a Fišarovu
Středa 23. června	18:00 Za nenarozené děti a jejich rodiče
Čtvrtek 24. června Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	18:00 Za zemřelou rodinu Baumrukovu, Čejkovu, Štursovou, Zástěrovou a duše v očištění
Pátek 25. června	18:00 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, Jaroslava Baumruka a dar víry pro celou přízeň
Sobota 26. června	7:30 Za Josefa a Jitku Frömlové, rodiče a sourozence z obou stran, celou přízeň a duše v očištění

Neděle 27. června 13. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za děti, které poprvé přistoupí ke sv. přijímání a jejich rodiny
Pondělí 28. června Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	18:00 Na poděkování za Boží ochranu, s prosbou o Boží ochranu a dar zdraví pro celou rodinu
Úterý 29. června Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, Jiřího Hudce, rodiče Kolouchovy a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 30. června	18:00 Za pronásledované křesťany a milost obrácení pro jejich pronásledovatele

Změny vyhrazeny

Modlitba

Modlitba je klíč, který ráno odemyká a večer zamyká.

V modlitbě je lepší srdce beze slov než slova bez srdce.

Modlitba musí nasytit hlad srdce.

Muž modlitby bude v pokoji se sebou i s celým světem.

Mahátma Gándí

Nauč mě, Pane, chválit Tě a prosit

za tajemství uvadlých listů,

za nádheru zralého ovoce,

za svobodu vidět, cítit, dýchat,

vědět, doufat, chybovat.

Nauč má ústa slovům a zpěvům chval,

aby se Tvůj čas obnovoval

ustavičně ráno i večer,

aby se můj dnešek nikdy nepodobal včerejšku

a můj život se nikdy nestal zvykem.

Tabulka lektorů v červnu 2021

ÚT	1			Bártová J.		
ST	2			Laštovičková M.		
ČT	3	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení				
PÁ	4					
SO	5					
NE	6	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	7			Jindrová V.		
ÚT	8			Bártová J.		
ST	9			Holcmanová Z.		
ČT	10			Chromá H.		
PÁ	11	1. čtení				
		2. čtení				
SO	12					
NE	13	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	14			Jindrová V.		
ÚT	15			Bártová J.		
ST	16			Laštovičková M.		
ČT	17			Chromá H.		
PÁ	18					
SO	19					
NE	20	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	21			Jindrová V.		

ÚT	22			Bártová J.		
ST	23			Holcmanová Z.		
ČT	24	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení				
PÁ	25					
SO	26					
NE	27	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	28			Jindrová V.		
ÚT	29	1. čtení		Bártová J.		
		2. čtení				
ST	30			Lašovičková M.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Proč poutě a průvody? Co je to duchovní obnova?

Ježíš nás zve, abychom ho následovali a doprovázeli ho tak jako jeho první učedníci (MK 1,17). Poutník, někdo, kdo koná pouť, je na dvou cestách. Na jedné straně je na své cestě na posvátné místo. Snad se během cesty prohloubí jeho vztah s Bohem a lépe pozná sám sebe. Na druhou stranu je, stejně jako všichni ostatní věřící, na své cestě do nebe, což je konečný cíl naší pozemské pouti.

POUTNÍ MÍSTA

Jedním velmi specifickým poutním místem je Svatá země. Tam se můžeš modlit na mnoha místech, kde Ježíš žil, učil, trpěl a také zemřel a vstal z mrtvých. Na těchto místech evangelium ožívá!

Můžeš jít také na pouť na místo spojené s Pannou Marií: Lurdy ve Francii, Walsingham v Anglii nebo Čenstochová v Polsku. Na americkém kontinentu jsou bazilika Naší Paní Guadalupské v Mexico City, národní svatyně Neposkvrněného početí ve Washingtonu, D. C., a místo, které bylo jako první ve Spojených státech uznáno za místo mariánského zjevení, Naše Paní dobré pomoci v New

Franken ve Wisconsinu. Na těchto místech můžeš zvlášť prosit Marii o přímluvu.

Svatyně spojené s významnými světcí také přitahují poutníky. Santiago de Compostela ve Španělsku, kde je podle tradice pochovaný sv. apoštol Jakub, je od středověku oblíbeným cílem poutníků. Každý rok tisíce lidí z celého světa putují pěšky dny, týdny, nebo dokonce měsíce, aby se tam dostaly.

PRŮVOD

Průvod je minipout, při které člověk slavnostně kráčí s modlitbou a zpěvem uvnitř nebo vně chrámu. Existují různé příležitosti pro průvod, který většinou prochází ulicemi města nebo vesnice. Když se připojujeme k duchovním a dalším věřícím v průvodu, připomíná nám to skutečnost, že jsme poutníci: jsme Boží lid, který společně putuje k nebi.

O slavnosti Těla a Krve Páně nese papež Nejsvětější svátost v průvodu římskými ulicemi v doprovodu biskupů, kněží a tisíců dalších věřících. Totéž probíhá v mnoha farnostech po celém světě.

Na Květnou neděli slavení mše sv. nezačíná u oltáře, ale na jiném místě, které je většinou mimo budovu kostela. Za zpěvu a modliteb slavíme s posvěcenými ratolestmi v ruce Ježíšův triumfální vjezd do Jeruzaléma.

Na mnoha místech probíhají průvody ke cti Marie a dalších svatých. Socha světce je nesena na ozdobených nosítkách a za zpěvu ji doprovází lidé oblečení v kostýmech. Přípravu těchto průvodů mají často na starost speciální organizace.

MÍSTA MODLITBY

Čas od času je dobré odjet z každodenního života na duchovní obnovu (exercicie). Doslova se stáhnout na pár dnů ze světa, abys mohl/a uvažovat o tom, co je v životě opravdu důležité. Ideálním místem pro duchovní obnovu jsou kláštery a řeholní komunity, protože se můžeš připojit k modlitbě těch, kteří tam žijí. Tato místa modlitby a ticha ti mohou pomoci zaměřit se znovu na Boha. A co může být důležitější než to?

PRÁZDNÝ RÁM

Známým vyobrazením Marie je Černá Madona v Čenstochové v Polsku. V roce 1966 slavilo Polsko tisíc let od vzniku svého národa a věřící chtěli nést kopii této ikony v průvodu po celé zemi. V té době však v Polsku vládl komunismus. Komunisti nechtěli, aby Poláci tuto událost slavili, a obraz zabavili, aby průvodu zabránili.

Průvod však vyšel přesně podle plánu – pouze s prázdným rámem! Přesto se lidé k tomuto prázdnému rámu všude, kudy procházel, připojovali, aby uctili Marii a klaněli se Bohu. Ukazuje nám to, že obraz, ikona nebo místo samotné není tím nejdůležitějším, ale spíše to, co představuje: Boha a mnoho způsobů, jakými se nám zjevuje skrze své svaté.

Poutě a průvody nám připomínají, že život je cesta s Bohem a ostatními k nebi. Stahujeme se z každodenního života, abychom se modlili.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Adopce na dálku

Minulý rok začala naše farnost podporovat indického chlapce Yashavantha, narozeného 8.3.2010.

Chlapec je hinduista a žije s maminkou v pronajatém domě. Yashavanthova matka přišla o manžela před několika lety. Od té doby pracuje jako dělnice v továrně na kešu ořechy. Její plat je velmi nízký, nestačí pokrýt základní potřeby rodiny a nájemné za pronajatý dům. Kvůli tíživé finanční situaci přihlásila syna na internát.

Yashavanth je chytrý a poslušný chlapec. Navštěvuje 5. třídu ZŠ St. Francis Xavier, kde má dobré školní výsledky. Je velmi aktivní při míčových hrách a mezi jeho nejoblíbenější hry patří volejbal a fotbal. Ve škole má rád přírodovědu a matematiku. Nejraději má rýžový pokrm pulav. Chtěl by se stát policistou nebo pracovat v armádě.

Partnerskou organizací Arcidiecézní charity Praha na projektu Adopce na dálku v Indii je Shimoda multipurpose social service society

(SMSSS). Kromě adopce provozuje organizace širokou škálu rozvojových aktivit zaměřených na nejchudší rodiny, zaostalé vesnice, děti a mládež, které si kladou za cíl dostupnost lékařské péče, vzdělávání a osvětu v oblasti hygieny, v šetrném zacházení s přírodními zdroji, podporu při hledání zaměstnání a bydlení, atp. Vedoucím střediska a všech rozvojových projektů je Otec Veeresh Moras.

Oblast, ve které středisko SMSSS působí, patří k nejchudším částem státu Karnátaka a je převážně zemědělská. Pole jsou ale po většinu roku suchá a neúrodná, lidé se nechávají zaměstnat jako námezdní dělníci za minimální výdělek, který většinou okamžitě utratí za jídlo, které se snaží pro své děti zajistit alespoň 1x denně. Kvůli špatné ekonomické situaci jsou tak často nuceny pracovat i děti, z toho důvodu zůstávají negramotné.

Motivací rodičů posílat děti do školy, je zajištění teplého obědu pro děti.

Pro jihoindickou kuchyni je typická rýže, vařená, dušená, smažená, drcená na mouku, placky, slaná, sladká, kořeněná. Velkým problémem jednostranné výživy je nedostatek důležitých minerálů a vitamínů, které mají za následek podvýživu, poruchy vývoje, narušený imunitní systém a nemoci.

V těchto místech bojují lidé s nuznými životními podmínkami, bydlení v miniaturních domcích či chýších, za které musí platit předražený nájem, špína, zápach a prach na ulicích, nejistota zítřejší obživy. V důsledku neinformovanosti obyvatelstva se zde šířily nemoci.

Školní systém v Indii je tvořen školkou pro děti od 4 do 6 let. Následuje 10 tříd základní a střední školy pro děti od 6 do 16 let. Na konci každého ročníku skládají děti postupové zkoušky do následujícího ročníku. První velká zkouška čeká děti po 4. třídě a mnoho dětí z chudých rodin končí školní docházku právě po této zkoušce. Na konci 10-té třídy skládají děti souborné zkoušky a získávají certifikát o absolvování středního vzdělání. Žáci mohou skládat různé úrovně zkoušek, podle toho, jaké jsou jejich studijní ambice v budoucnosti. Všeobecné vzdělání pokračuje dvěma třídami přípravy na vyšší nebo

vysokou školu, které je ukončeno zkouškou, obdobou naší maturity. Absolventi této zkoušky mají velkou naději na získání dobrého zaměstnání. Absolvent 12-té třídy může pokračovat na univerzitě a získat bakalářský a později i magisterský titul.

Pro děti z vesnických škol je úspěchem vyučení se v praktickém oboru a získání šance na kvalifikované zaměstnání. Praktické školy navštěvují děti různého věku od půl roku do 5 let.

V Indii mají děti letní prázdniny v dubnu a v květnu, poslední 2 týdny v říjnu – státní svátek Pooja a několik dnů volna mají na Vánoce a Diwali.

Diwali je nejdůležitějším svátkem hinduistické Indie. Svátek symbolizuje návrat prince Rámy po mnoha letech ve vyhnanství. Tradičně lidé zdobí okolí svého domu řadou svíček, pálí prskavky a ohňostroje. Odtud název svátku „Svátek světel“. Světelnou výzdobou se rozzáří i chrámy, lidé se oblékají do radostných barevných odstínů, průběh oslav doprovází speciální pokrm a sladkosti pro děti.

AKTUÁLNÍ INFORMACE Z ARCIDIECÉZNÍ CHARITY PRAHA

Druhá vlna pandemie koronaviru má v Indii katastrofální následky zejména ve velkých městech, kde se nákaza novou mutací nekontrolovatelně šíří. Nemocnice jsou přeplněny, nedostupnost nemocničních lůžek, nedostatek kyslíku a základních léků způsobují paniku, strach a vyvolávají zoufalství. Pandemie nyní zasáhla i mnoho menších měst a vesnic, kde je situace do značné míry podhodnocena. Je srdcervoucí vidět bolest a utrpení bezmocných lidí, kteří bezvysledně hledají pomoc, a dokonce umírají na ulicích.

Rychlý nárůst případů v Karnatace, kde působí náš projekt Adopce na dálku[®], je také velmi alarmující, Karnataka totiž patří k deseti nejhůře postiženým svazovým státům. Nařízený dvoutýdenní lockdown snad zpomalí nepříznivý vývoj.

V partnerské nemocnici sv. Ignáce v Honavaru, kam v loňském roce putovaly finance od českých dárců na nákup tří plicních ventilátorů, se potýkají rovněž s téměř nevládnutelným počtem pacientů.

Koronavirové oddělení rozšířené na 25 lůžek je plně obsazeno pacienty a lékaři bojují o život každého z nich. Bohužel většina se do nemocnice dostane již ve stavu, který se často nedá zvrátit. „*Jsmo vyčerpaní, fyzicky i psychicky,*“ říká Sr. Dr. Rita Dsouza, primárka covidového oddělení. „*Bohužel jsmo limitovaní našimi možnostmi. Potřebovali bychom další kapacity, stávající možnosti katastroficky nestačí.*“

Ve spolupráci s našimi indickými partnery nyní definujeme nejdůležitější problémy. „*Připravujeme další vlnu pomoci – prioritně bude směřovat na nákup léků a ochranných pomůcek, na očkování a potravinové balíčky pro rodiny zapojené do projektu Adopce na dálku®,*“ sděluje David Flak, ředitel Centra zahraniční spolupráce. Ostatní projekty jsou nyní pozastaveny, prioritu má záchrana lidských životů a pomoc rodinám v existenčních potížích způsobených lockdownem.

Připravila: Jana Vosmeková

Poslední host

V Ráji pořádali největší hostinu všech časů. Na slavnostní otevření Nového nebe a Nové země přišli opravdu všichni do jednoho.

Na tu chvíli se čekalo celá staletí.

Vůně pronikající z andělských kuchyní byly jemné a lákavé. Dokonce i svatí poustevníci očekávali zahájení s určitou netrpělivostí, ačkoli dělali jakoby nic.

Ale Ježíš v čele stolu stále nedával žádný pokyn. Všichni na něj v naprostém tichu čekali. Na co ale Ježíš čekal? Proč nezačínal?

Najednou se otevřela zlatá brána a dovnitř vešel váhavým krokem muž starodávného a posmutnělého vzezření.

Ježíš se rozzářil, rozpráhl ruce a běžel toho muže obejmout. Zvolal: „*Jidáš, příteli, čekali jsmo už jen na tebe!*“

Má-li to, čemu říkáme Západ, nějaký smysl, pak tento smysl najdeme ve slovech, jimiž se pan Antoine Leiris obrátil k teroristům, kteří mu během atentátu v pařížském hudebním klubu Bataclan zabili manželku.

„V pátek večer jste vzali život výjimečnému člověku, mé životní lásce, matce mého syna, ale moji nenávist nedostanete. Nevím, kdo jste, a nechci to vědět. Jste mrtvé duše. Jestli nás Bůh, jehož jménem slepě zabijíte, stvořil ke svému obrazu, každá kulka v těle mé ženy je ranou v jeho srdci.

Proto vám neudělám tu radost, že bych vás nenáviděl. Znamenalo by to podlehnout téže nevědomosti, která z vás udělala to, co jste. Vy byste chtěli, abych měl strach, abych přestal věřit svým spoluobčanům, abych obětoval svoji svobodu pro své bezpečí. Ale vaše bitva je předem prohraná.

Samozřejmě jsem zničený bolestí, tohle malé vítězství vám dopřeji, ale nebude mít dlouhé trvání. Víím, že ona nás bude v našich dnech provázet a že se znovu shledáme v ráji svobodných duší, do něhož vy nikdy nevezdte.

Zůstali jsme se synem sami, ale jsme silnější než všechny armády světa. Už na vás nemám víc času, musím jít k Melvilovi, protože se zrovna probudil. Je mu necelých sedmnáct měsíců, teď jako každý den dostane svačinu, pak si spolu budeme jako každý den hrát. Tohle dítě vám bude celý život vzdorovat svojí svobodou a štěstím.

Ne, vy nedostanete ani jeho nenávist.“

(Bruno Ferrero: Hostina pro duši)

Duchovní správci naší farnosti

12. Alois Jaroslav Petrucha

- narozen 1920 v Kněždubě
- člen řádu těšitelů
- než se stal duchovním správcem v Nížkově, pracoval léta ve zdravotnictví
- po svém příchodu do farnosti opravil faru i kostel, odstranil z kostela mřížky a korouhve, upravil kostel podle liturgické reformy
- později nechal restaurovat oltáře a kazatelnu
- zavedl nedělní bohoslužby v Sirákově

- zemřel v roce 1991 a pohřben byl do kněžského hrobu před kostelním vchodem
- duchovní správce v letech 1970-1991

Co nám ho v kostele může připomínat:

- kříž pověšený nad oltářním stolem a celkové uspořádání presbytáře
- okna s vitrážovými modrými kříži
- symboly svátostí na stropě kostela

(Jaroslav Jelínek)

Malé katechetické okénko

Je naše představa o Bohu definitivně uzavřená?

Nedávno jsem zmínil v kázání, že Bůh nás nutně musí občas překvapovat prostě proto, že on je vševědoucí a my ne. Proto občas volí řešení, nad kterými žasneme.

Profesor Pospíšil v jedné svojí knize připomíná, že rozdíl mezi apoštoly a zákoníky, kteří odporovali jim, resp. Ježíšovi, nebyl ani tak v tom, jaké měli náboženské představy, jako v tom, že apoštolové byli ochotni připustit, že tyto jejich dosavadní představy o Bohu a jeho plánech mohou být překonány. Naproti tomu k vlastní škodě na těch svých dosavadních představách neústupně trvali.

A to je myslím přesně to, co potřebujeme k růstu naší křesťanské víry. Dovolit Duchu svatému, aby překonal naše dosavadní představy o Bohu a jeho plánech.

P. Zdeněk Sedlák

Pozvání pro děti

Srdečně zveme všechny děti, které se zapojily do májového snažení na výpravu nazvanou „**Putování s Pannou Marií**“. Výprava se uskuteční v sobotu 19. června, sraz je ve 14 hodin před farou v Nížkově. Vezměte si s sebou svačinku, pití a pohodlné botky do terénu. Předpokládáný návrat kolem 18. hodiny. Těšíme se na vás!

P. Zdeněk Sedlák a Lenka Omesová

Celá příroda at' chválí Boha

Slunce a měsíci, velebte Pána,
nebeské hvězdy, velebte Pána.
Všechny deště a roso, velebte Pána,
všechny větry, velebte Pána.
Ohni a žáře, velebte Pána,
studeno a teplo, velebte Pána.
Ledy a sněhy, velebte Pána,
noci a dni, velebte Pána.
Světlo a temno, velebte Pána,
blesky a mraky, velebte Pána.
Země, veleb Pána, chval a oslavuj ho navěky.
Hory a vrchy, velebte Pána,
vše, co na zemi roste, veleb Pána.
Prameny, velebte Pána,
moře a řeky, velebte Pána.
Velké a malé ryby, které plují ve vodě, velebte Pána,
všichni nebeští ptáci, velebte Pána.
Všechny zvířata divoká i krotká, velebte Pána,
lidé, velebte Pána.
Velebme Otce i Syna i Ducha svatého,
chvalme a oslavujme ho navěky.

Podle Dan 3

Zdroj: Časopis In! – dívčí svět, červen 2012

(upraveno)

Zpracovala Marie Bruknerová

Co nám zanechali apoštolové

Koncem měsíce června oslavíme svátek těch, bez kterých by křesťanství zřejmě nepřežilo – svatých Petra a Pavla.

Pavel byl první největší teolog a misionář. Petr byl skála a učil ho samotný Ježíš.

Pro Pavla byl Kristus mocí. Cílem bylo do této moci vstoupit. Jeho pevným bodem byla víra. Víra je pro Pavla vydat se Kristu, který nás neuvěřitelně převyšuje a uskutečňuje se láskou. Láska je laskavá, dobrosrdečná, nevychloubá se, je trpělivá...A proto chce i člověk dobro druhého. Jen taková láska vytrvá. Tři božské ctnosti jsou víra, naděje a láska. V nebi zaniká víra a naděje, protože už ji uvidíme. Ale láska zůstane. Samotná podstata života s Bohem.

Při setkání učedníků se Zmrtvýchvstalým je Petr třikrát postaven před osobní otázkou, zda Krista miluje. Právě tehdy dostává on a s ním ostatní apoštolové úkol, aby se stal pastýřem. 50.-60. léta 1. st. přišel Petr do Říma. Usadil se v židovské čtvrti.

Svatý Marek byl Petrovi nablízku a vše zapisoval. Petr byl pak ukřižován v Nerově cirku u egyptského obelisku, který nyní stojí na Vatikánském náměstí. Ten obelisk je to poslední, co Petr před smrtí viděl. Zde pak postavili rotundu a poté baziliku.

Když baziliku stavěli, našli mohutné kosti statného muže – Petra.

1. list Janův dokládá: "**Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme. Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven.**" A na tom stojí křesťanství.

Nyní je zde období učedníků, kteří ponесou pochodeň evangelia. Pastýřské službě ovšem může dostat jen ten, kdo Krista opravdu miluje a následuje ho. Někdo by mohl říci." To se mě netýká." Avšak na tomto poslání mají podíl všichni, kdo se křtem vydali Krista následovat a stali se tak jeho učedníky. A proto modleme se jedni za druhé. Zvláště za naše kněze, aby dostali sílu pro tuto nelehkou dobu a aby obstáli. Oni se zase modlí za nás a naše potřeby. Nedávno jsem slyšela velmi pěknou modlitbu p. Mariána Pospěchy v tomto jeho znění:

"Pane Ježíši, děkuji Ti, že nejsem sám. Že mám kolem sebe Tvůj lid, Tvé služebníky, kteří tolik potřebují Tvá tajemství.

Prosím Tě, dej jim věrnost a vytrvalost v životě opravdových křesťanů. Mně pak daruj živou víru, že mi je do cesty posíláš Ty. Učinil jsi je

mým duchovním bohatstvím. Dej jim Ducha moudrosti a rady. Dej jim upřímnost bratrské lásky a mně daruj schopnost úcty a oddanosti, ať pozorně naslouchám jejich slovům. Učinil jsi je svým lidem, národem svatým, vyvoleným, královským kněžstvem, přestože se potýkají s tolika slabostmi svými i našimi. Dej jim trpělivost a vstřícnost, pochopení, zdraví a sílu pro jejich život. Ať jsou dobrým a svatým lidem, a i mě ať přivedou do nebe."

*Z TV NOE pořad Jak věří katolíci,
zpracovala Vlasta Jindrová*

Snést pochybnosti

Tomáš, jeden ze Dvanácti, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruce jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ (J 20,24-28)

Když se učedníci setkali se zmrtvýchvstalým Ježíšem, Tomáš, jeden z nich, s nimi nebyl. Ostatní učedníci se s ním tak chtěli podělit o svůj zážitek a sdílet s ním svou radost. Jejich snaha ale vyšla naprázdno. On to nezažil, takže jim jejich vyprávění nevěřil. „Dokud nevidím, dokud se nedotknu jeho ran, neuvěřím...“, říká Tomáš.

Není snadné druhým předávat svoje zkušenosti s Ježíšem, sdělovat, jak působí v našem životě a co pro nás udělal. Setkání s ním bývá natolik důvěrné, že je mnohdy velmi těžké o tom druhým vyprávět.

Společenství, jehož byl Tomáš součástí, ho ale podrželo. Učedníci neřekli, „tak když nám nevěříš, nemáš mezi námi už co dělat“. Unesli

jeho pochybnosti a umožnili mu tak, aby se i on s Ježíšem mohl setkat. A to setkání stálo za to. „Jestli to potřebuješ, jestli ti to pomůže, tak se dotkni mých ran...“, říká mu Ježíš. A to Tomášovi stačilo. Stačilo mu setkání s Ježíšem, který chápe jeho pochybnosti, který vidí jeho potřeby a který je ochoten k čemukoli, co by mu pomohlo, aby v něho uvěřil.

I pro nás je důležité odhalovat pravou podobu Boha, který nám vždy jde vstříc, který má pro nás pochopení. A také je pro nás důležité být živou součástí společenství křesťanů. Společenství s ostatními, kteří sdílejí naši víru, nás totiž může nést, když máme pochybnosti, když je naše víra malá, kdy už nevíme, jak dál.

A tak i v době pandemie, když je naše setkávání omezené, hledejme různé formy, jak se navzájem povzbuzovat – online, telefonicky, v modlitbách za sebe navzájem...

Převzato z: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/snest-pochybnosti>

Zprávičky ze Zádušky

Povolování obnovy (rozumějte opravy) rybníka Záduška postupuje sice pomaleji, než bychom si přáli, ale zatím – chvála Bohu – postupuje.

U polní cesty u rybníka Záduška jsem v březnu našel odhozený asi metr dlouhý kus plastové trubky. Toho dne to byl můj největší úlovek, ale vyskytla se i řada těch menších. (Možná bychom mohli do farního chlěva pořídit jednoho ropáka a krmit ho tím, co se najde odhozené na našem katastru...). Ten kus trubky ležel na právě rašící trávě. To znamená, že tam neležel dlouho, nýbrž tam byl „velmi čerstvě“. Proto prosím, pokud někoho uvidíte odhazovat odpad v přírodě, napomeňte ho. Ať nemáme přírodu plnou plastů a jiného smetí. Bůh stvořil přírodu překrásnou, tak mu to prosím nekažme naší neukázněností.

V lese Záduška společnost Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o. zajistila poměrně rozsáhlou obnovu lesa výsadbou sazenic jedle, dubu a buku. Změna druhové skladby lesa se jeví jako nevyhnutelná. V tomto století, bohužel, podle klimatologů s velkou pravděpodobností přijdou další silná sucha. Proto v rámci přizpůsobení na změněné podmínky nezbyvá než volit druhy stromů, které jsou odolnější vůči suchu než smrk.

P. Zdeněk Sedlák

Duch Boží sestupuje znovu a znovu

Ježíš řekl svým učedníkům: Až přijde Duch pravdy, ten o mě vydá svědectví. On vás uvede do celé pravdy. (srv. Jan 15,26;16,13)

Padesátý den po Velikonocích si připomínáme den Letnic. Den seslání Ducha svatého, událost s velkým dopadem na život každého z nás. Duch totiž nesestoupil jen tenkrát na učedníky v Jeruzalémě. Sestupuje znovu a znovu k těm, kdo ho vzývají...

I my jsme dnes zváni, abychom očekávali příchod Ducha. Možná jsme zavaleni mnoha starostmi a povinnostmi, možná se uvnitř cítíme vyhořelí. Čas na "nějaké modlení" nám může připadat ztracený či jako nereálný luxus. Ale právě do takových životních okolností Duch přináší život. A zaslíbení Ducha je tu pro každého, kdo prosí! (viz Lk 11,13). Náš Otec dobře ví, co potřebujeme dříve, než ho prosíme (Mt 6,25-31), přesto je třeba i našeho dílu. Projevená důvěra nás otevírá.

Vynášení těžkých věcí na světlo může být nepříjemné. Duch je však může nově ozářit. Může nám darovat nový, pravdivější a celistvější obraz nás samých, nový pohled na svět i lidí kolem nás i na něj samého. Můžeme si tak sice uvědomit svou bídu a malost, ale Duch nás znovu ujišťuje, že Bůh zná naše životy a miluje je a může je vést k výšinám. Bůh ničím v našem životě neopovrhne. Všechno s ním můžeme sdílet. Vstupuje právě i skrze naši křehkost, kterou mu odkrýváme.

Každý z nás můžeme nyní prosit Ducha svatého, aby se dotkl konkrétních věcí v našich životech. Tady a teď.

Duchu svatý,
přijď do mých slabostí,
přijď do mého zmatku a strachu,
přijď do mé samoty a smutku,
přijď do mých selhání,
přijď do mé rodiny,
do mých náročných a vyčerpávajících vztahů,
do mé práce, únavy a vyčerpání,
přijď do mého odpočinku.

Duchu svatý,
odstraň závory,
které stojí mezi mnou a Tebou
i lidmi kolem mě.
Nauč mě plněji chápat tvou lásku a odpuštění,
abych je mohl/a ve světě žít,
neboť k tomu jsi mě povolal.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/duch-bozi-sestupuje-znovu-a-znovu>

Milovat je někdy těžké

„Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti.“ Srov. 1J 4,12

Už nevím, kde jsem ten příběh slyšela, ale stal se jedním z mých nejoblíbenějších. K jednomu starému knězi přišli manželé v těžké krizi. Řekli mu, že už se nemilují a jako jediné východisko vidí rozvod.

„Co s tím máme dělat?“ ptali se ho.

Kněz odpověděl: „Milujte se.“

„Ale vy nám nerozumíte, my už se právě nemilujeme.“

Kněz znovu odpověděl: „Milujte se.“

Zmatení manželé se rozčarovaně na kněze dívali a vůbec nevěděli, jak to myslí. Ten jim po chvíli řekl: „Milovat znamená dělat skutky lásky. Milování je proces, jehož výsledkem je láska.“

Nejen v manželství je někdy těžké milovat, ale lásku potřebujeme všichni. Možná nejvíce ve chvílích, kdy si to ani nechceme přiznat. Milujme se navzájem, aby v nás láska trvale působila. Bůh sám je tou láskou, která v nás pak přebývá a otevírá naše oči i srdce.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/nekdy-je-tezke-milovat>

**CHVILKA POMOCI
JE LEPŠÍ NEŽ
DESET DNÍ SOUCITU.**

@vzdysbohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 19. června 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta

Jindrová – redaktoři farního listu
